

(Въ умѣми мисль намети)

Паднахъ предъ него, сторихъ митани:

Скутѣхъ му фатихъ—заплакахъ

Казахъ му слово.....!... *Владыко!*...

Много му много хортувахъ!

Плача...Дѣцата страшно наплашихъ!

Лудаль-іе таймъ женица

Попыта..... *грѣцки владыка.*

Та ми сѣ пречи да минѣ?

Що сѣ трѣкалѣ въ праха:

Що сѣ ми ревнали на сръща

Тѣхъ-и милки патлацы?

Хе, хора, махнете скоро отъ тука

Таймъ, хе, луда на татѣкъ

Да іхъ не глѣдамъ съ очите

Че ми на сърдце дотегва!..

.....
.....
Азъ ли съмъ луда, кумице,

Азъ ли съмъ луда лудяла

Та му съмъ пѣтиѣхъ пречила

Дорѣ му на сърдце дотегна?!.....¹⁷

Сюрмашіѣхъ пуста, не лудость,

Мѣхъ менѣ накара и бѣдность

Да сѣ предъ него поклонѣхъ!...

Виждашь ли тѣхъ сълзы,

Тѣхъ ми сърдце наранѣхъ!

Много сѣ мѣча, много, кумице!

като си спомнѣхъ тована!..

Не можа да умра-погина,

Свѣтѣхъ ми вече дотегна...

Да сѣ посръщна съсъ него...

Да ми не сочиѣхъ съсъ прѣсты!